

τὸ θῆραθὲν εἶναι ἔτοιμον εἰς βρῶσιν, τὸ λύει οὕτως εἰπεῖν ἀπὸ τὸν κορμὸν τοῦ δένδρου, καὶ τὸ ἀφίνει νὰ πέσῃ ἄπνουν κατὰ γῆς. Τότε ἐκτείνεται ἀπέναντι τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ, ἀνοίγει τὰς σιαγόνας του, τῶν ὁποιῶν τὴν ἐλαστικότητα δυσκόλως δύναται τις νὰ ἐννοήσῃ, οἱ ἔλικες τοῦ σώματός του συτρίγγονται, τρίζουσι καὶ μόλις ἀναπνέει τὸ θῆριον. Τότε εἰσάγει εἰς τὸ στόμα αὐτοῦ τὸ τετράπουν, καὶ ὅταν καταβροχθήσῃ αὐτὸ μέχρι τοῦ ἡμίσεως ἡρεμῇ, ναρκῶται καὶ ἐπὶ τέλους κοιμάται, ὡς ἂν κατεδαμῆσθῃ ἀπὸ θεινὴν πάλιν ἐξαθενήσασαν τὰς δυνάμεις του. Ἐν τὸ ἔρπετόν εἶναι μόνον ὅταν ἤρχισε τὴν προσβολήν, ἔνν ἡ σύντροφός του κοιτάζεται μακρὰν, δύνασαι νὰ τὸ πλησιάσῃς· δὲν ἔχεις νὰ φοβηθῇς οὕτε τὴν δύναμιν οὕτε τοὺς ἀφροῦς οὕτε τὸν φάρυγγά του χάσκοντα ὡς στόμιον καιομένης καμίνου· διότι, ὡς σὲ εἶπον, κοιμάται, δὲν ζῇ πλέον, καίται ἀναισθητόν ὡς κορμὸς δένδρου.

Δὲν εἶναι βεβαίως ἐνδοξὸν κατόρθωμα τὸ νὰ καταβάλῃ τις τότε βόαν· ἀλλ' ἐπειδὴ εἰς τὸν καθημερινὸν κατὰ τοῦ στυγεροῦ τούτου ἔρπετοῦ πόλεμον, ὁ ἄνθρωπος πᾶν ἄλλο ἐπιζητεῖ ἢ δοῦξάν, ἢ φρόνησις συμβουλεύει νὰ δρᾷται τῆς εὐκαιρίας ταύτης. Ὅθεν διαρκῶντος τοῦ δείπνου γονατίζουσιν αἱ θῆραι κατὰ σειρὰν ἀπὸ κεφαλῆς μέχρι τῶν πλευρῶν αὐτοῦ ὡς νὰ προσπύχοντο ἐνώπιον εἰδιώλου, καὶ τανύοντες νευρὰν κατεσκευασμένην ἀπὸ ἔντερον ἰχθύος, ἐξακοντίζουσι

διὰ μιᾶς ὀξύτατα καὶ φαρμακευμένα βέλη κατὰ τοῦ ἔρποντος τούτου Λουκούλου, τὸν ὁποῖον καταλαμβάνει ἐλωγούμενον καὶ κραυγαλῶντα ὁ θάνατος. Τὴν μέθοδον ταύτην ἀκολουθοῦσιν οἱ Μαλάιοι τῆς Τιμόρ καὶ τῆς Κούπαγκ καὶ πρὸ πάντων οἱ εἰς Δίλλε κατοικοῦντες, ἅμα ὡς τὰ βρυγήματα ἀγέλης ἀσθμαιοῦσης βουβῶλων τοῦς εἰδοποιήσῃ ὅτι περιέπεσάν τις τούτων εἰς τοὺς βρόχους τοῦ τρομεροῦ συστροφῆως. Ὅταν δὲ φονευθῇ τὸ θῆριον καταλείπουσιν αὐτὸ τε καὶ τὸ θῆραμα αὐτοῦ ἔρμαιον εἰς ἄλλα ἔρπετά, τὰ ὁποῖα περιμένει ἡ αὐτὴ τύχη.

Ἡ θῆρα ἄλλως τοῦ βόα εἶναι λίαν ἐπικίνδυνος, καὶ ὅσον τὸ κατ' ἐμὲ ἤθελον προτιμήσει ἑκατοντάκις νὰ ἀντιπαραταχθῶ μετὰ τῆς ἐρήμου ἐναντίον τίγριος ἢ λέοντος πεινῶντος παρὰ ἐναντίον τοῦ φηέροῦ τούτου ἔρπετοῦ. Ἡ σφαῖρα τοῦ πυροβόλου δὲν ἐνεργεῖ κατ' αὐτοῦ, διότι δὲν εἶναι δυνατόν νὰ τὸ σημαδεύσῃς, τόσον ταχεῖς καὶ εὐμετάβλητοι εἶναι οἱ ἔλιγμοί του. Πλὴν τούτου μήπως βλέπῃς τὸν ἐχθρόν; Ἐνῶ φαντάζεσαι ὅτι ἔρπει ὑπὸ τοὺς πόδας σου, αὐτὸς κρεμάται ἀπὸ τῶν τελευταίων κρίκων τὰς οὐρᾶς του εἰς τοὺς κλάδους ὑψιτενοῦς δένδρου, καὶ ὡς σφενδὸν ῥίπτεται κατὰ σοῦ, σὲ περιπλέκει καὶ σὲ κατασυντρίβει ἀπαράλλακτα ὡς καὶ τὸν βουβῶλον.

Δ. Μ.

ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΠΟΙΗΣΙΣ.

—000—

Νανούρισμα μητρὸς Κασίας ἐν ᾧ καταρᾷται τὸν εἰπόντα ἄσχημον
τὴν μικρὰν θυγατέρα της.

Κόρ' ἀποῦ σ' εἶπεν ἄσχημην (1) ἄσχημα βόηχα ἄλοι (2)
Μίκ (3) κατελῦσοι τὰ φορεῖ (4) μὴ εἰ (5) τοῖς ἀλημέγει (6)
Μῆφ γὰ (7) τὸμ Μά (8) κυτράγκουρα (9) τὸν Ἄουστο (10) σταφύλια
Κὶ ἀπ' Ἄουστον ὡς Ἄουστοκ (11) κακοὺς Ἀούστους νὰ χῇ (12)
Πολλυοττία (13) ἐτὸ σπίτιτ (14) του καὶ μόιν ὁ σωρὸς του (15)
Κὲ ἀποῦ (16) τὸ μόιν νὰ χρωστῇ τ' ἀγάμισον (17) πιτάκι (18)
Καὶ τοῦ Παπᾶ μιάλ (19) λειτριᾶ (20) καὶ τοῦ ὁσκοῦ (21) μιάπ (22) πίττα (23)

(1) Ἄσχημην=ἄσχημον. (2) ἄλοι=βῆλαι. Εὐκτική τιθεμένη ἐπὶ εὐχῆς ἐν ἀνεξαρτήτῳ λόγῳ. (3) μίκ=μῆν· οἱ Κάσιοι τὸ ληκτικὸν ν. τρέπουσιν εἰς τὸ ἀμέσως ἐπόμενον σύμφωνον, ὡς κατωτέρω μῆφ γὰ=μῆν γὰ κτλ. (4) τὰ φορεῖ=2 φορεῖ=ἑκεῖνα ἃ φορεῖ, φορέματα δηλ. (5) μὴ ὅτι=μὴ ἴσθαι. (6) τοῖς ἀλημέγει=οὐ διαμένει, τροπὴ τοῦ ν εἰς λ. καὶ τοῦ α εἰς η=εὖς προσμένει συγγενεῖς καὶ φίλους. (7) μῆφ γὰ=μῆν γὰροι, κατὰ τὴν ὡς εἴρηται τροπήν. (8) τὸμ Μά=τὸν Μάϊον. (9) Κυτράγκουρα=κύτρα καὶ ἀγκούρια. (10) τὸν Ἄουστο=τὸν Ἀύγουστον. (11) ὡς Ἄουστοκ κακοὺς=ὡς Ἀύγουστον κακοὺς, δηλ. ἀπὸ Ἀύγουστον μέχρι Ἀύγουστου ἦτοι ἅπαν τὸ ἔτος νὰ διέλθῃ κακῶς. (12) νὰ χῇ=νὰ ἔγῃ. (13) Πολλυοττία=πολλὰ ὄξαντια· δὲν εἶπε πολλοὺς ἀνθρώπους εἴτινες ἐνδεχόμενον καὶ νὰ εἰργάζοντο, ἀλλὰ πολλοὺς ὀδόντας ἀργούς, πρὸς βρῶσιν μόνον ἱκανούς, ὅναι πολλοὺς Μαργέτας. (14) ἐτὸ σπίτιτ του=εἰς τὸ σπίτι του. (15) καὶ μόιν ὁ σωρὸς του· μείον=μὸδιον, μέτρον γεννημάτων ἐν Κασῶ ἰσοδυναμ. ἔν με 1½ κοιλῶν. Κωνσταντινουπόλεως· σωρὸν δὲ λέγουσιν οἱ Κάσιοι τὰ καθαρισμένα ἀπὸ ἄχυρα γεννήματα, καὶ συναγμένα εἰς σωρὸν ἐντὸς τοῦ ἀλώνιου. (16) Κὲ ἀποῦ=καὶ ἀπὸ (17) ἀγάμισον=ἐν καὶ ἡμῶν. (18) πιτάκι=πινάκιον μέτρον Κασιακῶν ὀρέων τοῦ κοιλοῦ τῆς Κωνσταντινουπόλεως. (19) μιάλ λειτριᾶ=μίαν λειτουργίαν ἢ τοὺς προσφορὰν, ἐν ᾧ ἴσως ἤθελε δαπανῆσαι τὰ δύο πινάκια. Λείπεται τὸ ἡμισυ πινάκιον πρὸς κατανάλωσιν τοῦ ἐνὸς μὸδιου ἢ τοῦ τοῦ ὅλου σωροῦ του. — με τὸ ἐναπολειφθὲν δὲ ταῦτο θέλει ψῆσαι τὴν πίτταν τοῦ ὁσκοῦ ἦτοι τοῦ βοσκῶν.

Μήτηρ εὐχομένη τὴν θυγατέρα τῆς.

Ὡτοῖα (1) θὰ σὲ παντρέψουσι (2) καλοχρονίᾳ τὰ λύχη
Νύ ταιρ (3) ἡ λίμνη δευρος (4) καὶ τ' Ἄργος (5) μακαρούρες (6)
Τοῦ Περιόλου (7) τὰ οὐνιά (8) μυζίτες καὶ μαρούλια (9)
Καὶ τοῦ Ἐλλέρου (10) τὰ λακκιά (11) ἀγρόριφα τὰ κλαίον.

Ἄσμη γυναικὸς Καρπαθίας ἐκ τοῦ χωρίου Ὀλύμπου.

Γέ (1) βουλευώ (2) τὴ γευτέρα (3) γιὰ τὰ σὲ θωρ' εἰλη μέρα,
Γέ βουλευώ καὶ τὴ τρίτη, ἀργυρὲ χρυσὲ φεγκίτη (4),
Γέ βουλευώ τὴ τετράη (5) γιὰ τὰ σὲ θωρῶ τὸ βράη (6),
Γέ βουλευώ καὶ τὴ πέγτη (7) ἀργυρὲ χρυσὲ κατρέφτη (8),
Τὴ παρσκεινὴ βουλευώ, σ' ἀπαῖς (9) κέω (10) ζηλεύω (11),
Γέ βουλευώ τὸ Σαλβάτο, ἀγιο μου Κωνσταντίνάτο (12),
Καὶ τὴ Κυργιακήν (13) ἐρώτουρ ἔχετε κοπέλλαις (14) ρόκες; (15)
Κε' ἀκαμάτρα (16) μέ λαλοῦσαν (17) ἀμρ' ἰὼ (18) καματερ' ἡμου (19)
Εἶχα τὰ καρα (20) τὸ χρύρον εἶα μασουράκιν (21) ὄργο (22)
Κε' ἡφεννάτο (23) στὸ λυχνάρι, κ' ἀπλωρνάτο 'εὐ τὸ φεγγάρι,
Κ' εἰς τὸ ψύλλο τὸ φορτόνω τῆς ἀλεφαντοῦς (24) τὸ πέρω (25)
Φάνε μοῦ το (26) τὸ ξηντάρι (27) τὸ κατὸ τὸ σαραντάρι (28)
Κ' ἡλε κ' ἐδιάστηκίτο (29) ἀπὸ φτὶν ὡς φτὶ (30) τῆς κάττας (31)
Κ' ἡρανε κ' ἐξέφανέ το κ' ἡκαμα τ' ἀντρός μου (32) βράκα (33)
Κ' εἰλεπεν ἡ σέλλη (34) οὐλή (35) καὶ τὰ δινὸ καλαμοδράκια (36)
Κ' ἡλεπε καὶ ὁ βροχὸς (37) ἀ ὀπίσω κ' ἀ ὀμπρός (38).

ΠΑΝΔΩΡΑ.

—ooo—

ΝΕΑΝΙΚΟΣ ΠΕΜΒΑΣΜΟΣ. Ὁ οὐρανὸς ἀνέσχετο, καθαρὸς καὶ ὕλος ἀστεροστολίστας. Ἡ θάλασσα δὲν ἐταράσσεται διόλου καί, ἐν μέτῳ τῆς νηνεμίας, διέλαμπεν ὡς κάτοπτρον ἐντὸς τοῦ ὁποίου διερχίνοντο πάμπαν, ὁλοστροφύλλα μικρὰ φῶτα, μεταξὺ τῶν ὁποίων διεκρίνετο ἐν μακρόκωμον καὶ χρητόχρον,

φαίνόμενον, ἑκαχτον ὅπερ κατέστη ἀντικείμενον γενικῆς περιστροφίας. — Ἡ θάλασσα, τὸ τοῦ φεγγαροῦ τοῦτο στοιχεῖον, τὸ ὁποῖον, ὑπὸ ἀφροδῶν ἀνέμου ἐξαγριούμενον, κατ' ἄλλην στιγμὴν ἠθελεν ἴσως φουάττει καί, ὡς λέων, μνηστὴρ κατὰ τῆς γῆς, ἔδῃ καθεύδει ἡσυγῶν ὡς ἀνὴρ εἰς τοὺς κόλπους τῆς, καὶ ὡς νὰ ἦτον τέκνον ἀναπαυόμενον εἰς τὰς ἀγκάλας τῆς μητρός του. Αἱ ἐπὶ τῆς παραλίας κατὰ σειρὰν κείμεναι δρυὲς διετέλουν ἐν πλήρει κρημνῇ, καὶ τὰ φύλλα των δὲν ἐσείοντο εἰμὴ ὅταν μετὰ φαιδρῶν μειδιάματος ἤθελε νύκτι αὐτοῖς ὁ, ἐκ διαλευμμάτων, ἐρχόμενος ἐκ τῆς θαλάσσης ζωνὸς καὶ δρασηόλος

(1) Ὡτοῖα—ὡσάν—ἦσαν - (2) παντρέψουσι—ὁπνδρεύσουσι - (3) νὰ ναι—νὰ ᾄδῃ - (4) Ἄργος—βοῦτυρος - (5) Ἄργος—μακαρούρες ἐν Κασῶ, ἐν μέτῳ τῆς ὁποίας ὑπάρχει κοίλωμα, εἰς ὃ συρρέουσιν ἐκ τῶν πλησίον λορίσκων τὰ ὕδατα τὸν γε μῶνα, καὶ λιμανάζουσι μέχρι τοῦ Μαρτίου μηνός· τοῦτο καλεῖται λίμνη. - (6) μακαρούρες—μακαρούρες. - (7) Περιόλου—Πιριόλου, ὅπερ ἐστὶ τὸ ὑψηλότερον ὄρος τῆς Κασῶ - (8) οὐνιά—βουνά - (9) μαρούλια—λέγουσι τὸ ὑποκὸν τυρίον - (10) Ἐλλερος, τόπος λακκώδους ὁπου καί νται χωράρια καλούμενα λακκιά.

(1) Γέ—δὲν. - (2) βουλευώ—δουλεύω ἢ ἐργάζομαι - (3) γευτέρα—δευτέρα - (4) φεγκίτη—καθρέπτα - (5) τετράη—τετρίδη ἢ τετάρτη - (6) βράη—βράδυ. - (7) πέγτη—πέμπτη - (8) κατρέφτη—καθρέπτα. - (9) ἀπαῖς—ἀγαπᾷ. - (10) κέω—καὶ ἐγώ. - (11) ζηλεύω—ζηλεύω (12) Κωνσταντίνάτο—εἶναι τὸ νόμισμα τοῦ αὐτοκράτορος Κωνσταντίνου τοῦ μεγάλου - (13) Κυργιακήν - (14) κοπέλλαις—κόρες - (15) ρόκες—ἡλακάτες. - (16) ἀκαμάτρα—ἀκαμάτρα. - (17) μέ λαλοῦσαν—μ' ἀπεκάλουν. - (18) ἀμρ' ἰὼ—ὅμως ἐγώ, ἢ ἀλλ' ἐγώ. - (19) καματερ' ἡμου—φιλεργὸς ἡμῶν, ἐναντίον τοῦ ἀκαμάτρα. - (20) εἶχα—ἔμελλον. - (21) μασουράκι—λεπτὸν καλάμι περὶ ὃ τυλίσσοντο τὸ νῆμα αἱ ἐρίντριες - (22) ὄργο—νῆμα. (23) ἐφεννάτο—ἐφεννάτο. - (24) ἀλεφαντοῦς—ἐλεφαντίνου. - (25) πέρω—πέρω. - (26) φάνε μοῦ το—φάνε μοι το. - (27) ξηντάρι—ξηντάρ—ἐξήντα πηγῶν ὕδατος. - (28) τὸ ἑκατονσαραντάπηχον ὕψωμα. - (29) κ' ἡλε καὶ διάστηκίτο—καὶ ἔδωκε καὶ τὸ ἐδῶκε—ἐκτάσσει τὸ ὕψωμα λέγουσιν ὅταν ἐκτυλίσσῃ τὸ νῆμα ἀπὸ τὰ καλαμάκια, διὰ τὰ τὸ περᾶσιν αὐτὸ τὰ κέντρα τοῦ ἐρίντριου. - (30) ἀπὸ φτὶν—ἀπὸ φτὶν. - (31) κάττας—γάτας. - (32) ἀντρός μου—τοῦ ἀνδρός μου—τοῦ σιζύγου μου. - (33) βράκα—βρακί. - (34) σέλλη λέγεται τὸ ὅλον τοῦ βραχίου ἐκτὸς τῶν ὄντων περιτεκλίδων καλυμμένων καλαμοδράκια. - (35) οὐλή—ὄλη. - (36) καλαμοδράκια, ἴδε σμ. 24. - (37) βροχὸς εἶναι τὸ ἄνω μέρος τοῦ βραχίου ὅθεν περᾶται ἡ καλούμενη φρακοζώνη, καὶ δι' αὐτῆς τὸ βρακίον δίνεται περὶ τὴν ὀσφίν. - (38) ἀπ' ὀπίσω καὶ ἀπ' ἐμπρός.